

عضو کمیسیون صنایع مجلس: شورای رقابت و سازمان حمایت در تعیین قیمت خودرو هیچ کاره شده اند

توقف جنگ یا سناریوی فریب؛ ترامپ چه می خواهد؟

در صفحه ۸

چرا دولت لایحه کنوانسیون خزر را در میانه جنگ به مجلس فرستاد؟

شعب بهمن، کارشناس مسائل بین الملل، با تأکید بر اینکه لایحه کنوانسیون رژیم حقوقی دریای خزر در برخی محورها اساسی با مصوبه شورای عالی امنیت ملی مغایرت دارد و در شرایط فعلی تأمین‌کننده منابع ملی کشور نیست، از نمایندگان مجلس خواست تا پیش از رفع اتهامات حقوقی، فنی، امنیتی و تعیین تکلیف مسائل بنیادین، از بررسی و تصویب آن جلوگیری کنند.
شعب بهمن، کارشناس مسائل بین الملل، در گفت‌وگو با فارس، با اشاره به لایحه کنوانسیون رژیم حقوقی دریای خزر، اظهار داشت: کنوانسیون رژیم حقوقی دریای خزر در سال ۱۳۹۷ به امضای رؤسای جمهور کشورهای ساحلی رسید، اما متن آن پیش از امضا به‌صورت رسمی و شفاف منتشر نشد و همین مسئله اتهامات فراوانی را ایجاد کرد. وی افزود: پس از انتشار متن کنوانسیون، کارشناسان حوزه‌های حقوقی، فنی، امنیتی و نظامی به سرعت متوجه اشکالات متعدد آن شدند و نسبت به پیامدهای آن برای منافع ملی ایران هشدار دادند. این کارشناس مسائل بین الملل با بیان اینکه مطابق روال حقوقی، کنوانسیون پس از امضای سران باید در مجالس کشورهای عضو تصویب می‌شد، گفت: به دلیل چالش‌ها و مضراتی که این سند برای ایران به همراه داشت، در سال ۱۳۹۷ از تصویب آن در مجلس شورای اسلامی جلوگیری شد.

چرایی طرح دوباره لایحه در شرایط جنگی

بهمن با طرح این پرسش که چرا دولت در شرایط حساس کنونی بار دیگر این موضوع را در دستور کار قرار داده است، تصریح کرد: در حالی که کشور درگیر یک جنگ بزرگ است، هیچ ضرورت و توجیه منطقی برای ارسال این لایحه به مجلس وجود ندارد.وی ادامه داد: نکته مهم تر اینکه دولت یکی از اساسی ترین موضوعات این کنوانسیون، یعنی تعیین حدود بستر و زیربستر دریای خزر را از متن لایحه کنار گذاشته و خواستار تصویب کنوانسیون بدون تعیین تکلیف این مسئله شده است.این کارشناس مسائل بین الملل تأکید کرد: تعیین حدود بستر و زیربستر باید پیش از تصویب کنوانسیون انجام شود، زیرا پس از تصویب، اهرم فشار حقوقی ایران برای دفاع از حقوق خود در مذاکرات آینده عملاً از بین خواهد رفت.

کنوانسیون باید با ملاحظات حقوقی و امنیتی بررسی شود

بهمن با اشاره به آثار احتمالی این کنوانسیون بر منافع ملی کشور اظهار داشت: با توجه به ایرادهای حقوقی، فنی، نظامی و امنیتی و همچنین تأثیر آن بر قلمرو سرزمینی، آب‌های سرزمینی و تمامیت ارضی ایران، لازم است این سند با حساسیت و دقت بیشتری بررسی شود. وی افزود: این موضوع مستقیماً با حدود و ثغور مرزی ایران ارتباط دارد و طرح آن در شرایط فعلی نمی‌تواند تأمین‌کننده منافع ملی باشد.

بی‌اعتبار شدن معاهدات ۱۹۲۱ و ۱۹۴۰، نخستین ایراد اساسی

این کارشناس مسائل بین الملل یکی از مهم‌ترین اشکالات کنوانسیون را کنار گذاشتن معاهدات ۱۹۲۱ و ۱۹۴۰ میان ایران و شوروی دانست و گفت: این معاهدات تاکنون مبنای حقوقی رژیم حقوقی دریای خزر محسوب می‌شدند، اما کنوانسیون جدید عملاً آن‌ها را بی‌اعتبار کرده است.وی خاطرنشان کرد: هیچ کشوری به سادگی اسناد حقوقی پیشین خود را که مبنای حاکمیتش هستند کنار نمی‌گذارد و این موضوع از منظر حقوق بین الملل یک خطای بزرگ به شمار می‌رود.

تعیین نشدن مرزها میان ایران، آذربایجان و ترکمنستان

بهمن ادامه داد: کنوانسیون توافقات دوجانبه و سه‌جانبه کشورهای شمالی خزر درباره تعیین حدود بستر و زیربستر را به رسمیت شناخته، اما میان ایران، جمهوری آذربایجان و ترکمنستان هنوز هیچ توافق نهایی در این زمینه وجود ندارد.وی گفت: سایر کشورهای ساحلی به دلیل حل‌وفصل اختلافات خود، کنوانسیون را تصویب کرده‌اند، اما مذاکرات میان ایران، جمهوری آذربایجان و ترکمنستان همچنان ادامه دارد و با توجه به منابع انرژی منطقه، مذاکرات بسیار پیچیده‌ای خواهد بود.

سهم ۲۰ درصدی ایران زیر سؤال می‌رود

این کارشناس مسائل بین الملل با اشاره به موضع حقوقی جمهوری اسلامی ایران درباره سهم خود از دریای خزر اظهار داشت: کنوانسیون عملاً منافع حقوقی مطالبه سهم ۲۰درصدی ایران را تضعیف می‌کند و این مسئله با مصوبه شورای عالی امنیت ملی نیز مغایرت دارد.

از بین رفتن مزیت‌های ژئوپلیتیکی ایران

بهمن یکی دیگر از ایرادهای کنوانسیون را ماده ۱۲ آن دانست و گفت: این ماده به کشورهای ساحلی اجازه می‌دهد خطوط لوله انتقال انرژی را از بستر دریای خزر عبور دهند. وی توضیح داد: در صورت اجرای این بند، کشورهای دارای منابع عظیم نفت و گاز در شرق دریای خزر، از جمله ترکمنستان و قزاقستان، می‌توانند انرژی خود را مستقیماً به غرب خزر و بازار اروپا منتقل کنند و ایران از آرآمدهای ترازینی و مزیت ژئوپلیتیکی خود محروم خواهد شد.به گفته وی، پیش از این، اجرای چنین پروژه‌هایی مستلزم عبور از خاک ایران بود، اما کنوانسیون این محدودیت را از میان برداشته است.

از حماقت ترامپ مقابل ایران تا حملاتی که نتیجه نداشت

تشریه تلگراف با انتشار یک مقاله به شکست آمریکا در برابر ایران و دلایل آن اشاره می‌کند. امروز ایوانز ریچارد خبر نگار انگلیسی با انتشار یک مقاله در تلگراف تأکید کرد که مداخله آمریکا در منطقه نه تنها استوارد راهبردی روشنی به همراه نداشته، بلکه موجب فرسایش توان نظامی، اقتصادی و سیاسی این کشور شده و فرصت را برای رقبای آن فراهم کرده است تا نفوذ خود را گسترش دهند. بر اساس این گزارش، سیاست دونالد ترامپ در قبال ایران نمونه‌ای تازه از آن چیزی است که باربارا تاکن مورخ آن را مسیر حماقت نامیده است، یعنی زمانی که قدرت‌های بزرگ، بر اثر برآورد نادرست از پیامدها و اکتفا به توهم قدرت، به تصمیم‌های نظامی و سیاسی‌ای روی می‌آورند که برخلاف منافع خودشان است. در این مقاله به نمونه‌های تاریخی مورد نظر تاکن از جمله اشتباهات قدرت‌های اروپایی در دوران رنسانس، تصمیم‌های انگلیس که به استقلال مستعمرات آمریکایی انجامید و تجربه آمریکا در جنگ ویتنام اشاره و تأکید شده است که وجه مشترک همه این موارد، نادیده گرفتن هشدارها، درک نکردن ماهیت دشمنان و اصرار بر گزینه‌های نظامی‌ای بوده که با تدبیر و دیپلماسی بیشتر می‌شد از آنها اجتناب کرد.جنگ با ایران باعث کاهش قابل توجه ذخایر تسلیحاتی آمریکا شده است؛ این در حالی است که بیشتر فرماندهان نظامی درباره تأثیر این مسئله بر توان واشنگتن برای مقابله با چالش‌های آینده به‌ویژه در رقابت با چین و روسیه هشدار داده بودند.

جنگی که خروج از آن دشوار است

آمریکا بخش بزرگی از ذخایر موشک‌های پدافند هوایی و موشک‌های دوربرد تهاجمی خود را مصرف کرده و بازسازی این زرادخانه ممکن است سال‌ها زمان ببرد. دولت ترامپ خود را درگیر جنگی کرده که خروج از آن دشوار است؛ این در حالی که ایران تلاش می‌کند از تحولات میدانی بهره‌بردار شود و شرایط خود را تحمیل کند. گسترش دامنه درگیری‌ها به دریای سرخ و دیگر مناطق خاورمیانه، عرضه جهانی انرژی را تهدید کرده است زیرا تأسیسات و نفتکش‌ها و کشتی‌های حامل گاز بدون حمله قرار گرفته‌اند و این موضوع بر قیمت انرژی و بازارهای مالی تأثیر گذاشته است. بحران فقط به افزایش قیمت نفت محدود نمی‌شود بلکه اختلال در عرضه و کاهش ظرفیت پالایش جهانی، هزینه سوخت را نیز افزایش داده و ممکن است موج تازه‌ای از تورم را در آمریکا ایجاد کند.

حملاتی که بی نتیجه بود

حملاتی که مقامات ایران را هدف قرار داد، به نتیجه مورد انتظار نرسید بلکه انسجام نظام ایران را تقویت کرد و این درگیری را به عاملی برای اتحاد بیش‌های از مردم ایران در برابر یک تهدید خارجی تبدیل ساخت. ایران پیش از خروج ترامپ از توافق هسته‌ای، به توافقی که در دوران ریاست جمهوری باراک اوباما امضا شده بود پایبند بود. آمریکا پس از کنار گذاشتن این توافق، جایگزینی روابط با چین، که به شدت دستپاچه می‌کند را عمل پایدار، در پی کسب یک پیروزی کامل سیاسی بود.

این جنگ محدودیت‌های قدرت آمریکا به‌ویژه از نظر توانایی این کشور برای مدیریت همزمان چندین درگیری را آشکار کرد. همچنین روشن شد که تسلط نظامی بر ایران، با توجه به وسعت کشور، شرایط جغرافیایی و توانمندی‌های نظامی آن، آمورتیوی بسیار دشوار خواهد بود و هرگونه تلاش برای تغییر نظام سیاسی ایران به منابع انسانی و نظامی عظیمی نیاز دارد که نه در دسترس است و نه از نظر سیاسی قابل پذیرش خواهد بود.

آمریکا منبع خطر به جای عامل امنیت

این بحران به اعتبار آمریکا نزد متحدانش در خلیج فارس آسیب زده و برخی کشورهای منطقه اکنون حضور نظامی آمریکا را به جای عامل امنیت، منشأ خطر می‌دانند. این مسئله ممکن است آنها را به تقویت روابط با چین، که به شدت اقتصادی اصلی بسیاری از کشورهای تولیدکننده انرژی تبدیل شده است سوق دهد.

هستایات ترامپ به تضعیف ائتلاف غرب کمک کرده و فرصت مناسبی در اختیار پکن قرار داده تا خود را به عنوان قدرت بی‌ثبات تر و متوسل‌گرایتر معرفی کند.

جنگ با ایران نمونه‌ای دیگر از تصمیم‌هایی است که قدرت‌های بزرگ تحت تأثیر اعتماد بیش از حد به قدرت نظامی خود اتخاذ می‌کنند.

برای ساختن تصویری از خود به نشانه‌های ظاهری پناه می‌برند. تلفن همراه و شبکه اجتماعی این امکان را نیز فراهم کرده‌اند که آن تصویر را فوراً به دیگران عرضه کنند. بنابراین، فرد نه فقط عکس می‌گیرد، بلکه آن را منتشر می‌کند تا واکنش بگیرد و دیده شود.
شما تهران را “دنیای گمنامی و بی‌هویتی” توصیف می‌کنید. این گمنامی چه پیامدهای دیگری دارد؟
قزایی‌مقدم: شهر تهران، به‌ویژه در بسیاری از مناطق آن، دنیای گمنامی است. مردم یکدیگر را نمی‌شناسند. نمی‌دانند فرد مقابل چه کسی است، کجا متولد شده، در کجا بزرگ شده، پدر و مادرش چه کسانی بوده‌اند و با چه کسانی نشست‌وبرخاست داشته است. به همین دلیل، در چنین فضایی امکان افزایش جرم جنم پیش‌تر می‌شود؛ زیرا نظارت و شناخت اجتماعی کاهش پیدا می‌کند. البته محله‌های تهران با یکدیگر تفاوت دارند. برای مثال، در محله‌ای مانند خیابان ایران ممکن است خانواده‌ها و ساکنان قدیمی یکدیگر و پدر و مادر هم را بشناسند؛ در نتیجه، پیوند و نظارت اجتماعی بیشتر و میزان جرم کمتر است. اما وقتی به محدوده‌هایی مانند میدان شوش در منطقه ۱۲ می‌روید، با جمعیتی روبه‌رو می‌شوید که بخش بزرگی از افراد یکدیگر را نمی‌شناسند. بنابراین، برای تحلیل رفتار افراد باید دید چه کسانی هستند، کجا متولد شده‌اند، در چه محیطی رشد کرده‌اند، پدر و مادرشان چه کسانی بوده‌اند و با چه افرادی نشست‌وبرخاست داشته‌اند. محله و شیوه جامعه‌پذیری افراد در نوع رفتار آنها اثر دارد.

سلفی با سوگ؛ چرا بعضی‌ها در تشییع هنرمندان به دنبال دیده شدن هستند؟

برایش قائل می‌شوند. مسئله اصلی، خود آن عکس نیست؛ مسئله، ذهنیتی است که ارزش فرد را به نمایش ظاهری او پیوند می‌زند.

بنابراین، هدف اصلی چنین فردی اثبات حضور و کسب توجه است؟

قزایی‌مقدم: بله، شما به متروی بازار تهران نگاه کنید؛ ممکن است دو هزار نفر هم‌زمان از مترو پیاده شوند، اما چند نفر یکدیگر را می‌شناسند یا حتی به هم نگاه می‌کنند؟ انسان در چنین جمع بزرگی گمنام است. در این دنیای گمنامی، بعضی افراد تلاش می‌کنند با شیوه‌های مختلف خود را از دیگران متمایز کنند و دیده شوند. یکی با آرایش، دیگری با النگو و زیورآلات، فردی با شوخ‌طبعی و دیگری با عکس گرفتن و نمایش حضورش در کنار افراد مشهور این کار را انجام می‌دهد؛ چون ذهن بشر امروز بیش از گذشته حسی و مادی شده است. همان تعبیر عامیانه “تا پول داری رفیقتم” نیز بازتاب چنین شرایطی است. در این جهان، ممکن است انسانی بمیرد یا در برابر دیگران آسیب ببیند، اما افراد به جای کمک کردن فقط تماشا کنند یا تلفن همراهشان را بالا بگیرند. نمونه آن را در ماجراهایی مانند قتل دختر دی پرل مدیریت یا حادثه قتل در میدان سعادت آباد دیده‌ایم؛ مواردی که به جای مداخله و کمک، برخی تماشاگر شدند یا با تلفن همراه صحنه را ثبت کردند. اینها نشان می‌دهد که انسان‌ها دیگر مانند دوران غلبه ذهنیت معنوی به یکدیگر نگاه نمی‌کنند و ارزش انسان، بیش از پیش با ظاهر و نمایش او سنجیده می‌شود.

به همین دلیل فرد با اسب عکس می‌گیرد، کنار خودروی متعلق به شخص دیگری می‌ایستد و عکس می‌اندازد، یا یک خبرنگار معروف، هنرمند یا سلبربی تصویر می‌گیرد و آن را منتشر می‌کند. همه اینها از یک نیاز مشترک می‌آید؛ اینکه بگویند “من هم هستم و باید شناخته شوم”.

آیا غلبه این ذهنیت فقط در رفتارهایی مانند عکس گرفتن دیده می‌شود یا روابط انسانی را نیز تحت تأثیر قرار داده است؟

قزایی‌مقدم: دنیای امروز، دنیای حسیات، ظاهر و مادیات است. مادیات حتی بر روابط برادری و خواهری و گاه بر رابطه پدر و مادر و فرزندان نیز اثر گذاشته است. دیگر مانند دوران ذهنیت شهودی و معنوی نیست که پیوندها بیشتر بر پایه ارزش‌های معنوی تعریف شوند.

در چنین جهانی، چون افراد با خانواده، پدر و مادر، محله، اقوام و پیشینه خود شناخته نمی‌شوند،

یک جامعه‌شناس و متخصص بحران‌های هویت نسلی با اشاره به رواج سلفی گرفتن با چهره‌های شناخته‌شده در مراسم ختم و تشییع هنرمندان گفت: در جامعه‌ای که ذهنیت حسی و مادی بر آن غلبه دارد، برخی افراد حتی فضای سوگوازی را نیز فرصتی برای دیده‌شدن و اثبات حضور اجتماعی خود می‌بینند؛ برای چنین فردی، حال صاحبان عزرا یا قطاروت دیگران در درجه دوم اهمیت قرار دارد و اصل، نمایش این پیام است که “من هم هستم و باید دیده شوم” . به گزارش ایران‌نا، مراسم درگذشت و تشییع چهره‌های سرشناس، به‌ویژه هنرمندان، گاهی با رفتاری روبه‌رو می‌شود که واکنش‌های انتقادی بسیاری را در پی دارد؛ افرادی که بدون توجه به فضای سوگ و وضعیت روحی خانواده، دوستان و همکاران فرد درگذشته، تلفن همراه خود را برای گرفتن عکس و سلفی با هنرمندان حاضر در مراسم بالا می‌آورند و حتی در صورت پاسخ منفی، اعتراض می‌شوند. این رفتار فقط یک بی‌ملاحظگی فردی است یا می‌توان آن را نشانه‌ای از بحرانی عمیق‌تر در هویت اجتماعی، میل به خودنمایی و نیاز افراطی به دیده‌شدن دانست؟ آیا این رفتار یک اتفاق طبیعی است؟ دکتر امان‌الله قزایی‌مقدم، متخصص بحران‌های هویت نسلی، در گفت‌وگوی تفصیلی با خبرنگار ایران‌نا، این پدیده را با تکیه بر نظریه “ذهنیت حسی و مادی” تحلیل کرده است.

متن کامل این گفت‌وگو را در ادامه می‌خوانید:

چرا برخی افراد در مراسم ختم یا تشییع هنرمندان معروف، به جای رعایت حال صاحبان عزرا و احترام به فضای سوگ، به دنبال عکس گرفتن و سلفی با چهره‌های حاضر در مراسم هستند؟

قزایی‌مقدم: وقتی، به تعبیر پتیریم سوروگین، ذهنیت حسی و مادی بر جامعه حاکم می‌شود، ظاهر انسان‌ها نقش بسیار مهمی در معرفی آنها پیدا می‌کند. همچنین در سبخی از رهبر انقلاب در سال ۱۳۹۷ آمده است که فناوری با خود فرهنگ می‌آورد. تلفن همراه و شبکه‌های اجتماعی نیز فقط ابزار نیستند، بلکه فرهنگ و نوع خاصی از رفتار را با خود وارد زندگی می‌کنند.

در چنین وضعی، مردم برای معرفی خود بیش از گذشته به ظاهر متوسل می‌شوند. بر پایه دیدگاه‌های که از یکی از استادان دانشگاه هاروارد نقل می‌شود، “ظاهر شما، شما را تعریف می‌کند.” ما در دنیایی ناشناخته زندگی می‌کنیم؛ دنیایی که در آن دیگران ما را از روی شناسنامه، پدر و مادر، اقوام و خویشاوندانمان نمی‌شناسند. به تعبیر من، این جهان، جهان گمنامی و بی‌هویتی است.

امروز شما، من و بسیاری از افراد دیگر برای جمع بزرگی از مردم گمنام هستیم. دیگران نمی‌دانند پدر و مادر ما چه کسانی‌اند، در چه خانواده‌ای بزرگ شده‌ایم و چه پیشینه‌ای داریم. در نتیجه، فرد برای معرفی خود به ظاهر روی می‌آورد؛ با لباس، النگو، گوشواره، خودرو، نوع تلفن همراه یا عکس گرفتن با یک چهره مشهور و سلبربی می‌خواهد خودش را نشان دهد. او با انتشار آن عکس در صفحه شخصی‌اش می‌گوید: “من هم هستم؛ من را ببینید”.

بنابراین، وقتی ظاهر افراد وسیله تعریف هویت آنها می‌شود، برخی برای دیده‌شدن به هر کاری دست می‌زنند. یکی عکس می‌گیرد، دیگری النگویش را در مهمانی نشان می‌دهد، فردی با لباس و آرایش خود جلب توجه می‌کند و دیگری تلفن همراهش را به رخ می‌کشد. سلفی گرفتن در مراسم سوگ نیز یکی از نمونه‌های همین ذهنیت است.

اشاره کردید که این رفتار را باید در چارچوب ذهنیت حاکم بر جامعه تحلیل کرد. منظور از ذهنیت حسی و مادی چیست؟

قزایی‌مقدم: بر اساس این نظریه، در طول تاریخ می‌توان از سه نوع ذهنیت سخن گفت. نخست، ذهنیت عقلانی که در یونان باستان حاکم بود و تا حدود قرن پنجم ادامه داشت. پس از آن، ذهنیت شهودی، مذهبی و دینی غلبه پیدا کرد؛ دوره‌ای که در آن معنویات اهمیت اصلی را داشت و تا قرن سیزدهم با چهارم ادامه یافت. اما از قرن شانزدهم به بعد، آنچه ذهن انسان‌ها را بیش از پیش تسخیر کرد، مادیات و امور حسی بود؛ یعنی چیزهایی که باید دیده شوند. فرد می‌خواهد دیگران لباس، زیورآلات، خودرو، تلفن همراه یا عکس او را ببینند. ارزش انسان نیز به‌تدریج نه بر مبنای درون و شخصیت، بلکه بر اساس آن چیزی سنجیده می‌شود که در ظاهر از او دیده می‌شود.

عکس گرفتن با یک چهره مشهور نیز در همین چارچوب قرار می‌گیرد. شخص تصور می‌کند اگر دیگران تصویر او را کنار یک هنرمند، ورزشکار، مسئول یا فرد شناخته‌شده ببینند، جایگاه بالایی

تاریخ انتشار: ۱۴۰۵/۰۵/۱۲

آگهی دعوت سهامداران شرکت سیمرغ پسند گیتی سهامی خاص ثبت شده به شماره ۱۴۳۲ و شناسه ملی ۱۰۷۲۰۱۸۰۵۳۹

جهت تشکیل مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده.

بدینوسیله از کلیه سهامداران شرکت دعوت می شود تا در جلسه مجمع عمومی عادی فوق العاده که در ساعت ۱۰ صبح روز جمعه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۳ در محل رشت، بلوار ۸ دی ساختمان بین الملل طبه ۱۵ و ۱۸ تشکیل می گردد حضور بهم رسانند.

دستور جلسه مجمع عمومی عادی بطورفوق العاده:

۱- انتخاب مدیر تصفیه ۲- تعیین نشانی تصفیه ۳- تصاحب گیری در خصوص املاک شرکت
مدیر تصفیه شرکت سیمرغ پسند گیتی (سهامی خاص)

روزنامه صبح ایران

